

Vedrørende enkelthederne i de to forslag skal jeg bemærke følgende:

For så vidt angår den foreslåede feriegodtgørelse, er baggrunden den, at den normale løn under ferie for en tjenestemand med 3 ugers ferie udgør en mindre procentdel af den årlige løn end den i ferieloven af 31. marts 1953 hjemlede feriegodtgørelse på 6½ pct. af den udbetalte løn, hvortil kommer, at tjenestemændene i modsætning til de af ferieloven omfattede personer ikke kan oppebære nogen form for feriegodtgørelse af vederlag for overarbejde, forskudt tid og tjeneste på søn- og helligdage m. v.

Som det fremgår af løbe-nr. 1 på lovforslaget, er det hensigten, at størrelsen af den særlige *feriegodtgørelse* skal fastsættes på bevillingslov. Under forhandlingerne er der opnået enighed om, at godtgørelsen på det anførte grundlag med rimelighed vil kunne fastsættes til 1 pct. af den årlige normerede nettoløn. Det er min hensigt, såfremt lovforslaget vedtages, at søge finansudvalgets tilslutning til, at feriegodtgørelsens størrelse fastsættes i overensstemmelse hermed.

Jeg kan i denne forbindelse nævne, at der under forhandlingerne endvidere opnåedes enighed om en ændring af finansministeriets ferieregulativ for statens tjenestemænd, således at *aldersgrænsen for opnåelse af adgang til 4 ugers ferie* for tjenestemænd, der efter gældende regler er berettiget til ferie i 3 uger, *ned sættes fra 53 år til 50 år*.

Bestemmelserne i lovforslagets løbe-nr. 2 og 3 indeholder forslag om revision af stedtillægsordningen, hvorefter der sker forhøjelse af de nuværende stedtillægssatser samt indførelse af en ny laveste sats.

Som følge af lønudviklingen har stedtillægget i de senere år udgjort en stadig faldende procentdel af lønnen. Det kan således eksempelvis nævnes, at stedtillægget for København ved gennemførelsen af tjenestemandsløven af 1931 udgjorde 13-14 pct. af lønnen for de ufaglærte og faglærte tjenestemænd, der nu er henført til henholdsvis 3. og 7. lønningsklasse, medens andelen i dag kun andrager godt 5 pct. På denne baggrund må det anses for rimeligt, at der gives stedtillægget en noget større vægt i lønsystemet end hidtil.

En følge af de foreslåede forhøjelser af de nuværende stedtillægssatser ville imidlertid blive en relativt stor forskel mellem lønningerne i kommuner uden stedtillæg og i kommuner med stedtillæg efter hidtidig laveste sats. Der stilles derfor tillige forslag om indførelse af en ny laveste stedtillægssats, hvortil langt det overvejende antal sognekommuner er tænkt henført.

Merudgifterne ved de fremsatte forslag udgør ca. 45 mill. kr. for statstjenestemænd og folkeskolens lærere. Beløbet fordeler sig med ca. 29 mill. kr. på revisionen af stedtillægsordningen og ca. 16 mill. kr. på ferieordningen. Jeg kan i denne forbindelse tilføje, at der under forhandlingerne med tjenestemandorganisationerne yderligere opnåedes enighed om at søge finansudvalgets tilslutning til